

[Arbejdsministeren.]

Da et medlem, uanset fremmøde på arbejdsformidlingen, således står til rådighed for arbejdsmarkedet i hele ledighedsperioden, vil det afhænge såvel af beskæftigelsessituationen som af, hvilken faggruppe medlemmet tilhører, hvor hyppigt det vil være hensigtsmæssigt at pågældende giver fremmøde på et arbejdsformidlingskontor. Derfor har arbejdsdirektoratet i vidt omfang overladt det til den enkelte arbejdsformidlingschef at bestemme, hvor ofte ledige medlemmer skal give fremmøde ved arbejdsformidlingen, jfr. direktoratets ovennævnte cirkulære § 5, stk. 2. Fremmødehyppigheden er derfor ikke nødvendigvis ens i alle områder af landet eller for alle faglige områder.

For så vidt angår arbejdsløshedskassernes udbetaling af dagpenge, finder den sted på grundlag af de af de enkelte medlemmers på tro og love udfyldte kontrolkort, der indeholder angivelse af pågældendes beskæftigelsesforhold, eventuelle sygedage og andre forhold i ledighedsperioden, der er af betydning for dagpengeberegningen.

Selve udbetalingsformen er forskellig fra kasse til kasse, idet en del kasser udbetaler dagpengene kontant, medens andre benytter check.

På denne baggrund finder jeg ingen særlige betænkeligheder ved den fremmødepraksis på et arbejdsformidlingskontor, som er nævnt i den avisartikel, til hvilken der henvises i begrundelsen for spørgsmålet.

Jeg finder heller ingen anledning til at blande mig i, om arbejdsløshedskasserne udbetaler understøttelsen kontant eller på anden måde.

Af *Ninn-Hansen* (KF) til handelsministeren (27/8 76):

»Finder ministeren det forsvarligt, at de stadi- udsættelser af beslutningen om atomkraft nu kan medføre, at den fremtidige elektricitetsforsyning af Fyn og Jylland må baseres på opførelse af yderligere traditionelle kraftværker?« (Spm. nr. 759).

Begrundelse.

Danmark er det industriland i verden, der er mest afhængigt af import af kul og olie. De seneste års uro på oliemarkedet har øvet stor indflydelse på vor økonomi. Det kan ikke udelukkes, at der også i fremtiden vil opstå situatio-

ner, hvor udviklingen på oliemarkedet kan true det danske samfunds velfærd.

Indtil for nylig var det min opfattelse, at et stort flertal i folketinget var enig om, at Danmark snarest muligt skulle gøre sig fri af den store afhængighed af olieimporten. Det kan kun gøres ved opførelse af atomkraftværker, der også ifølge ministerens hidtidige udtalelser er den eneste alternative mulighed.

Imidlertid har regeringens beslutning om at udskyde indførelsen af atomkraft på ubestemt tid fået det jysk-fynske elektricitetssamarbejde til at forberede opførelse af yderligere to kraftværker på hver 600 megawatt, svarende til en forøgelse af den nuværende danske kapacitet på 20 pct.

Det er klart, at den nødvendige kraftforsyning skal sikres, hvis der også i slutningen af 1980'erne og videre frem skal være industri i Jylland og på Fyn. Men er det forsvarligt at basere denne forsyning på opførelse af yderligere kraftværker, der skal udnytte fossilt brændstof?

Handelsminister *Erling Jensens* svar (6/9 76):

Som anført i min skrivelse af 10. august 1976 til formanden for folketingets energipolitiske udvalg anser regeringen det ikke for muligt som påtænkt at færdigbehandle den energipolitiske redegørelse og forslaget til lov om kernekraftanvendelse i dette folketingsår. Såvel jeg som miljøministeren har nærmere redegjort for de undersøgelser m. v., som regeringen må finde det nødvendigt bliver afsluttet, inden der lægges op til endelig stillingtagen i folketinget.

Jeg erkender, at det kan skabe nogle planlægningsproblemer for elsektorens vedkommende. Der er imidlertid tale om så store og så langsigtede perspektiver og dimensioner – ressourcemæssigt, miljømæssigt og sikkerhedsmæssigt – i spørgsmålet om kernekraftanvendelse, at dette må være det mest tungtvejende.

Hr. *Ninn-Hansen* er bekendt med regeringens ønske om hurtigt og så omfattende og så effektivt som muligt at forbedre vor forsynings-sikkerhed for energi med alle de til rådighed stående midler, således som »Dansk Energipolitik 1976« også er udtryk for. Der, hvor vi kan være uenige, er i spørgsmålet om, hvorvidt beslutningsgrundlaget for folketinget er tilstrækkelig fuldstændigt.

Regeringen har ikke besluttet at udskyde